

College van Beroep voor de Examens

Maastricht, 4 november 2024
CBE/
Zaaknummer 2024.355

UITSpraak van het College van Beroep voor de Examens inzake het beroep van _____, woonachtig te _____, hierna te noemen appellant, tegen het besluit van 1 juli 2024 van de examencommissie van de Faculteit de Rechtsgeleerdheid (hierna: FdR) van de Universiteit Maastricht, hierna te noemen de commissie, inhoudende een formele waarschuwing en een ongeldigverklaring van zowel de eerste kans als de herkansing van het vak 'EU law: substantive law' (IER 3003).

TEN AANZIEN VAN DE PROCEDURE EN DE FEITEN

1. Bij e-mailbericht van 11 augustus 2024, via het Complaints Service Point (hierna: CSP) ingekomen bij het CBE op 20 augustus 2024, tekent appellant beroep aan tegen het besluit van de commissie, welk besluit betrekking heeft op het verkrijgen van een formele waarschuwing en een ongeldigverklaring van zowel de eerste kans als de herkansing van het vak 'EU law: substantive law' (IER 3003). Dit besluit dateert van 1 juli 2024.
2. Bij e-mailbericht van 21 augustus 2024 bevestigt het CBE de ontvangst van het beroep aan appellant.
3. Bij e-mailbericht van 21 augustus 2024 zendt het CBE het beroep van appellant door naar de commissie voor schikking en verweer. In dit bericht verzoekt het CBE de commissie om het CBE uiterlijk 11 september 2024 te informeren over de minnelijke schikking. Mocht er niet worden gekomen tot een minnelijke schikking merkt het CBE daarin reeds op dat onderhavig beroep behandeld zal worden in de zitting van het CBE op 30 september 2024 en dat dientengevolge uiterlijk op 16 september 2024 het verweerschrift door de commissie moet zijn ingediend bij het CBE.
4. Bij e-mailbericht van 26 september 2024 verzoekt het CBE de commissie om een schikkingsgesprek te houden.
5. Bij e-mailbericht van 1 oktober 2024 worden appellant en de commissie geïnformeerd over de nieuwe zittingsdatum, zijnde 4 november 2024. Het verweerschrift dient uiterlijk 21 oktober 2024 te worden ingediend. De zitting zal plaatsvinden ingeval er geen minnelijke schikking wordt bereikt. Met inachtneming van artikel 20 lid 3 van het Reglement van Orde besluit het CBE tevens de beslistermijn met vier weken te verdagen tot en met 18 november 2024.
6. Bij e-mailbericht van 1 oktober 2024 informeert de commissie het CBE dat er geen poging meer wordt ondernomen om te komen tot een minnelijke schikking.

7. Het beroep is behandeld ter zitting van het CBE op 4 november 2024, waarbij appellant zonder afmelding niet is verschenen. Namens de commissie is verschenen en als getuige is verschenen .

BEOORDELING

8. Ter toetsing ligt voor de vraag of de commissie in redelijkheid tot het bestreden besluit heeft kunnen komen. Het CBE overweegt daartoe, gelet op de stukken en het verhandelde ter zitting als volgt.
9. Appellant stelt in het beroepschrift dat hij in beroep gaat tegen het besluit van de commissie om zijn cijfers voor de herkansing van het blok IER 3003 EU Law: substantive law ongeldig te verklaren. Volgens appellant is het besluit gebaseerd op onterechte beschuldigingen van AI-gebruik en tevens onrechtvaardig omdat het voorbijgaat aan de persoonlijke omstandigheden die volgens hem een doorslaggevende rol hebben gespeeld. Daarnaast is de beslissing van de examencommissie volgens appellant pas aan hem gecommuniceerd nadat hij de herkansingen al had gemaakt en een dag voordat de resultaten van deze herkansingen werden gepubliceerd. Appellant geeft aan dat wanneer de beslissing hem eerder had bereikt hij de herkansingen niet gemaakt zou hebben en zijn tijd en energie in een andere herkansing voor een ander blok had kunnen steken. Nu ook nog eens bleek dat hij de herkansingen gehaald had maakt dat de beslissing van de commissie volgens appellant disproportioneel. Appellant verzoekt het CBE dan ook de beslissing van de commissie te heroverwegen.
10. De commissie heeft enkel mondeling verweer gevoerd tijdens de hoorzitting van het CBE op 4 november 2024.
11. Volgens de commissie is de beslissing gebaseerd op het vastgestelde AI gebruik door appellant bij de totstandkoming van twee van de drie inleveropdrachten. Dit AI gebruik kan deels worden vastgesteld middels Turnitin, een applicatie die door de faculteit wordt ingezet bij Engelstalige inleveropdrachten. Deze applicatie geeft een zogeheten AI-indexatie score. De drie door appellant ingeleverde opdrachten werden door Turnitin beoordeeld met een score van respectievelijk 70 en 50 procent. Op basis van deze scores zijn de ingeleverde opdrachten van appellant door de examiner met elkaar vergeleken. Hieruit kwam naar voren dat er grote verschillen zaten tussen de eerste opdracht (0 procent AI-score) en de tweede en derde opdracht (70 en 50 procent AI-score) wat betreft het taalgebruik, de opzet en de stijl. Daarnaast werd er door appellant in de tweede en derde opdracht verwezen naar literatuur en jurisprudentie die in het onderwijs niet aan bod waren gekomen. De uitkomst van deze vergelijking in combinatie met de Turnitin scores hebben uiteindelijk geleid tot een formele melding van verdenking van fraude.
12. Op basis van deze verdenking is appellant in de gelegenheid gesteld om tijdens een hoorzitting op 10 juni 2024 tekst en uitleg te geven. Volgens de commissie kon appellant tijdens deze zitting geen duidelijke of helemaal geen antwoorden geven op vragen van de commissie over de inhoud van de ingeleverde opdrachten. Ook kon appellant geen overtuigende verklaring geven voor de rol die zijn persoonlijke omstandigheden hierin hadden gespeeld. Het feit dat appellant last had van een hersenschudding en gebukt ging onder het verlies van zijn grootvader kan volgens de commissie dan ook niet als verzachtende omstandigheid voor het plegen van fraude worden gekwalificeerd.

13. Volgens de commissie is de beslissing weliswaar later dan beoogd aan appellant gecommuniceerd maar doet dit niets af aan de inhoud hiervan. De redenering van appellant dat door deze late communicatie en diensgevolge het voor niets maken van zijn herkansingsopdrachten de sanctie wat betreft de ongeldigverklaring van zijn herkansing als disproportioneel moet worden gezien volgt de commissie niet. Het is voor de commissie onmogelijk om volledig op de hoogte te zijn van de individuele studievoortgang van studenten, laat staan hier rekening mee te houden bij de administratieve afhandeling van de uiteindelijke beslissing. Daarnaast is de commissie van mening dat het later dan beoogd communiceren van haar beslissing geen afbreuk doet aan het ongeldig verklaren van de herkansing als weloverwogen onderdeel van de opgelegde sanctie als gevolg van de vastgestelde fraude bij twee van de drie inleveropdrachten.
14. Volgens de commissie is de aan appellant opgelegde sanctie zwaarder dan de standaardsanctie, te weten een formele waarschuwing en ongeldigverklaring van het gemaakte tentamen, die op grond van artikel 15 lid 1 R&G ELS 2023/2024 dient te worden opgelegd in geval van fraude. Dat in casu is besloten ook de herkansingen van appellant ongeldig te verklaren, heeft volgens de commissie te maken met de mate waarin appellant zich schuldig heeft gemaakt aan fraude. Het ging volgens de commissie in geval van appellant om twee aparte inleveropdrachten waarin gebruik van AI werd vastgesteld. Daarnaast geeft de commissie aan dat de opgelegde sanctie weliswaar zwaarder is dan de standaardsanctie maar dat de zwaarte van de sanctie binnen het huidige sanctieneringsbeleid, waarin de ernst en de context van de specifieke casus meer dan voorheen centraal staan, relatief gezien nog aan de onderkant zit.
15. Alvorens over te gaan tot voornoemde toetsing, stelt het CBE vast dat het bestreden besluit is genomen op 1 juli 2024 en dat het beroepschrift derhalve tijdig is ingediend.
16. Voorts constateert het CBE dat voldoende belang aanwezig is voor het behandelen van het voorliggende beroep.
17. Met betrekking tot het niet verschijnen van appellant ter zitting merkt het CBE het navolgende op. Naast de inhoud van de gewisselde stukken maakt het verhandelde ter zitting onderdeel uit van de besluitvorming van het CBE. Het niet in persoon of bij gemachtigde verschijnen ter zitting brengt het risico met zich mee dat door het CBE uit de stukken getrokken conclusies onweersproken blijven en derhalve als vaststaand, althans voor juist, door het CBE kunnen worden aangenomen.
18. Het CBE overweegt gelet op de stukken en het verhandelde ter zitting als volgt.
19. Het CBE stelt vast dat appellant tijdens de hoorzitting op 10 juni 2024 door de commissie in de gelegenheid is gesteld tekst en uitleg te geven op de gang van zaken. Tijdens deze zitting is door de commissie uitgebreid stilgestaan bij het - toen nog vermeende - AI gebruik door appellant en de rol die de door appellant aangevoerde persoonlijke omstandigheden hierbij mogelijk zouden kunnen hebben gespeeld. Daarnaast heeft de commissie appellant op de hoogte gesteld van de sanctiemogelijkheden welke verbonden kunnen worden aan vastgestelde fraude.
20. Het CBE stelt verder vast dat de commissie tijdens de zitting op 4 november 2024 een heldere uiteenzetting heeft gegeven van de diverse onderdelen van de gevolgde procedure. Met betrekking tot de door appellant aangevoerde grond inzake de late communicatie van de beslissing van de commissie volgt het CBE het verweer dat de commissie ter zitting, en zoals onder punt 13 uiteengezet, heeft gevoerd. Het CBE verzoekt de commissie er naar de toekomst toe wel alert op

te blijven dat haar beslissingen worden toegestuurd binnen de vooraf aan appellant aangegeven termijn.

21. Daarnaast stelt het CBE op basis van het besprokene ter zitting vast dat de opgelegde sanctie weliswaar duidelijk door de commissie kon worden gemotiveerd maar dat deze motivering niet als zodanig kon worden afgeleid uit de schriftelijke beslissing van de commissie. Het CBE verzoekt de commissie dan ook ervoor te zorgen dat in haar toekomstige beslissingen standaard een duidelijke en begrijpelijke onderbouwing van de op te leggen sanctie wordt opgenomen.
22. Uit artikel 7.12b, tweede lid, van de WHW volgt dat de examencommissie – indien een student fraudeert – de betrokkene het recht kan ontnemen één of meer door de examencommissie aan te wijzen tentamens of examens af te leggen, gedurende een door de examencommissie te bepalen termijn van ten hoogste één jaar. Bij ernstige fraude kan het instellingsbestuur op voorstel van de examencommissie de inschrijving voor de opleiding van de betrokkene definitief beëindigen. Ingevolge het derde lid stelt de examencommissie regels vast over de uitvoering van de taken en bevoegdheden bedoeld in het tweede lid, en over de maatregelen die zij in dat verband kan nemen. In artikel 31, eerste lid, van de EER 2023/2024 European Law School bachelor's programme (hierna: EER) is het fraudebegrip (vertaald) gedefinieerd als een gedraging of nalaten door een student waardoor het onmogelijk is diens kennis, begrip en vaardigheden geheel of gedeeltelijk te beoordelen. Artikel 31, zesde lid, van de EER bepaalt dat in de R&G nadere regels zijn vastgelegd in dit kader.
23. Aan de opdracht(en) van de artikelen 7.12b, derde lid, van de WHW en artikel 31, zesde lid, van de EER, heeft de examencommissie uitvoering gegeven in de R&G. In artikel 12 juncto artikel 15 van de geldende R&G worden voornoemd WHW-artikel en EER-artikel nader uitgewerkt.
24. In het eerste lid van artikel 12 van de R&G is de definitie van fraude uiteengezet. Fraude volgens deze definitie houdt (vertaald) in: een gedraging van de student die een gedegen beoordeling van diens kennis en vaardigheden verhindert. In casu heeft appellant in zulke mate gebruik gemaakt van AI dat een gedegen beoordeling van diens kennis en vaardigheden is verhinderd.
25. Het is volgens vaste rechtspraak van het CBHO en de Afdeling bestuursrechtspraak aan de examencommissie om bij het opleggen van een sanctie te bewijzen dat in een concreet geval een overtreding heeft plaatsgevonden. De Afdeling hanteert daarbij de maatstaf dat feiten en omstandigheden de conclusie moeten kunnen dragen dat een student een overtreding heeft begaan. Het moet bovendien buiten redelijke twijfel komen vast te staan dat de betrokken student heeft gefraudeerd. In geval van twijfel moet de examencommissie aan de student het voordeel van de twijfel gunnen. Dit zou volgens de Afdeling volgen uit artikel 6 EVRM (zie daarvoor ECLI:NL:RVS:2023:2963). Uit vaste rechtspraak van het CBHO en de Afdeling volgt verder dat opzet niet is vereist voor het voldoen aan het fraudebegrip zoals bedoeld in de van toepassing zijnde regelgeving (zie daarvoor bijvoorbeeld CBHO 2015/247.5).
26. Het CBE ziet zich voor de vraag gesteld of de feiten en omstandigheden zoals deze voorliggen de conclusie kunnen dragen dat buiten redelijke twijfel is komen vast te staan dat appellant heeft gefraudeerd. Die vraag beantwoordt zij bevestigend. Het CBE is van oordeel dat appellant wist of behoorde te weten dat het niet is toegestaan om het tentamen van het vak 'EU law: substantive law' (IER 3003) te maken middels het gebruik van AI. Daarmee heeft appellant in strijd gehandeld met artikel 12 van de R&G. Uit artikel 15, eerste lid, onder a, van de R&G volgt dat de commissie

in geval van vaststelling van fraude een standaardsanctie oplegt. Deze sanctie betreft de ongeldigverklaring van het gemaakte tentamen en het opleggen van een formele waarschuwing.

27. Vervolgens toetst het CBE aan de vervolgvraag, te weten of daarnaast ook kan worden gesproken van een dermate hoge schaal van frauduleus handelen, zoals bedoeld in artikel 15, tweede lid, onder a, en derde lid, onder b, van de R&G, dat die een zwaardere sanctie dan de standaardsanctie rechtvaardigt. Die zwaardere sanctie bestaat in dit geval uit uitsluiting van deelname aan de herkansingsmogelijkheid van het tentamen gedurende collegejaar 2023-2024. Deze vervolgvraag beantwoordt het CBE bevestigend.
28. Gelet op artikel 7.12b WHW, gelezen in samenhang met artikelen 12, eerste lid onder b en artikel 15 tweede lid onder a en derde lid onder b van de R&G, heeft de commissie de bevoegdheid om het resultaat van het desbetreffende tentamen ongeldig te verklaren en een sanctie zoals bedoeld in artikel 15 tweede lid onder a van de R&G op te leggen, in geval van hoge mate van fraudeus handelen. Naar aanleiding van de in het geding zijnde stukken en het verhandelde ter zitting, komt het CBE tot de conclusie dat de commissie in redelijkheid tot het bestreden besluit heeft kunnen komen. Hierbij acht het CBE van belang dat appellant tijdens de hoorzitting van 10 juni 2024 geen duidelijke of helemaal geen antwoorden kon geven op vragen van de commissie over de inhoud van de ingeleverde opdrachten. Daarnaast kon appellant geen overtuigende verklaring geven over de rol die zijn persoonlijke omstandigheden hierin hadden gespeeld. Dit alles wijst erop dat appellant in hoge mate frauduleus heeft gehandeld, zonder enige vorm van schuldbewustzijn.
29. Voor zover appellant aandraagt dat de sanctie erg laat aan hem is gecommuniceerd merkt het CBE op dat het scala aan sanctiemogelijkheden door de commissie is medegedeeld gedurende de hoorzitting van 10 juni 2024. Appellant wist of althans behoorde te weten dat uitsluiting van deelname aan het hertentamen in de lijn der verwachting lag. Appellant heeft dus zelf de keuze gemaakt om te focussen op het hertentamen van het vak 'EU law: substantive law' (IER 3003) wetende dat hem een sanctie boven het hoofd hing.

Ook hetgeen appellant anderszins heeft aangevoerd, brengt het CBE niet tot een ander oordeel.

Nu het CBE niet is gebleken van overige feiten of omstandigheden die kunnen leiden tot gegrondheid van het beroep, oordeelt zij als hieronder aangegeven.

UITSpraak

Het College van Beroep voor de Examens beslist op grond van artikel 7.61 WHW als volgt.

Het college:

- I. verklaart het beroep van appellant ongegrond en
- II. zendt afschrift van deze uitspraak aan partijen.

Aldus besloten door het College van Beroep voor de Examens, bestaande uit:

- , voorzitter
- , en
- , leden

In aanwezigheid van _____, secretaris, in vergadering bijeen op 4 november 2024.

Het College van Beroep
voor de Examens,

de secretaris,

de voorzitter,

Voor eensluidend afschrift,

c.c. - partijen

Tegen een beslissing van het College van Beroep voor de Examens kan door een betrokkene binnen 6 weken na verzending van deze beslissing beroep ingesteld worden bij de Afdeling bestuursrechtspraak van de Raad van State, Postbus 20019, 2500 EA Den Haag.

Gelieve daarbij uw naam, adres, telefoonnummer en e-mailadres te vermelden.

Het griffierecht van bedraagt 51 Euro.

Voor meer informatie zie www.raadvanstate.nl/studentenzaken